

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶז עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחֻלַּק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים

כֶּרֶךְ י"ד - חֻלַּק כ'

קוֹנְטֵרְס 410

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אוֹרִייתָא וִישְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹכֵב"א

מפתח לוח לימוד יומי

תקלת

יום א סיון.....	יום כט ניסן.....	יום כז אדר.....
יום ב סיון.....	יום ל ניסן.....	יום כח אדר.....
יום ג סיון.....	יום א אייר.....	יום כט אדר.....
יום ד סיון.....	יום ב אייר.....	יום א ניסן.....
יום ה סיון.....	יום ג אייר.....	יום ב ניסן.....
יום ו סיון.....	יום ד אייר.....	יום ג ניסן.....
יום ז סיון.....	יום ה אייר.....	יום ד ניסן.....
יום ח סיון.....	יום ו אייר.....	יום ה ניסן.....
יום ט סיון.....	יום ז אייר.....	יום ו ניסן.....
יום י סיון.....	יום ח אייר.....	יום ז ניסן.....
יום יא סיון.....	יום ט אייר.....	יום ח ניסן.....
יום יב סיון.....	יום י אייר.....	יום ט ניסן.....
יום יג סיון.....	יום יא אייר.....	יום י ניסן.....
יום יד סיון.....	יום יב אייר.....	יום יא ניסן.....
יום טו סיון.....	יום יג אייר.....	יום יב ניסן.....
יום טז סיון.....	יום יד אייר.....	יום יג ניסן.....
יום יז סיון.....	יום טו אייר.....	יום יד ניסן.....
יום יח סיון.....	יום טז אייר.....	יום טו ניסן.....
יום יט סיון.....	יום יז אייר.....	יום טז ניסן.....
יום כ סיון.....	יום יח אייר.....	יום יז ניסן.....
יום כא סיון.....	יום יט אייר.....	יום יח ניסן.....
יום כב סיון.....	יום כ אייר.....	יום יט ניסן.....
יום כג סיון.....	יום כא אייר.....	יום כ ניסן.....
יום כד סיון.....	יום כב אייר.....	יום כא ניסן.....
יום כה סיון.....	יום כג אייר.....	יום כב ניסן.....
יום כו סיון.....	יום כד אייר.....	יום כג ניסן.....
יום כז סיון.....	יום כה אייר.....	יום כד ניסן.....
יום כח סיון.....	יום כו אייר.....	יום כה ניסן.....
יום כט סיון.....	יום כז אייר.....	יום כו ניסן.....
יום ל סיון.....	יום כח אייר.....	יום כז ניסן.....
יום א תמוז.....	יום כט אייר.....	יום כח ניסן.....

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

תקמו

מפתח לוח לימוד יומי

יום א אלול.....	שמוט	יום ב אב.....	שכ	יום ב תמוז.....	רצא
יום ב אלול.....	שנ	יום ג אב.....	שכא	יום ג תמוז.....	רצב
יום ג אלול.....	שנא	יום ד אב.....	שכב	יום ד תמוז.....	רצג
יום ד אלול.....	שנב	יום ה אב.....	שכג	יום ה תמוז.....	רצד
יום ה אלול.....	שנג	יום ו אב.....	שכד	יום ו תמוז.....	רצה
יום ו אלול.....	שנד	יום ז אב.....	שכה	יום ז תמוז.....	רצו
יום ז אלול.....	שנה	יום ח אב.....	שכו	יום ח תמוז.....	רצז
יום ח אלול.....	שנו	יום ט אב.....	שכז	יום ט תמוז.....	רחצ
יום ט אלול.....	שנז	יום י אב.....	שכח	יום י תמוז.....	רצט
יום י אלול.....	שנח	יום יא אב.....	שכט	יום יא תמוז.....	ש
יום יא אלול.....	שנט	יום יב אב.....	של	יום יב תמוז.....	שא
יום יב אלול.....	שס	יום יג אב.....	שלא	יום יג תמוז.....	שב
יום יג אלול.....	שסא	יום יד אב.....	שלב	יום יד תמוז.....	שג
יום יד אלול.....	שסב	יום טו אב.....	שלג	יום טו תמוז.....	דש
יום טו אלול.....	שסג	יום טז אב.....	שלד	יום טז תמוז.....	שה
יום טז אלול.....	שסד	יום יז אב.....	שלה	יום יז תמוז.....	שו
יום יז אלול.....	שסה	יום יח אב.....	שלו	יום יח תמוז.....	שז
יום יח אלול.....	שסו	יום יט אב.....	שלוז	יום יט תמוז.....	שח
יום יט אלול.....	שסז	יום כ אב.....	שלח	יום כ תמוז.....	שט
יום כ אלול.....	שסח	יום כא אב.....	שלט	יום כא תמוז.....	שי
יום כא אלול.....	שסט	יום כב אב.....	שמ	יום כב תמוז.....	שיא
יום כב אלול.....	שע	יום כג אב.....	שמא	יום כג תמוז.....	שיב
יום כג אלול.....	שעא	יום כד אב.....	שמב	יום כד תמוז.....	שיג
יום כד אלול.....	שעב	יום כה אב.....	שמג	יום כה תמוז.....	שיד
יום כה אלול.....	שעג	יום כו אב.....	שמד	יום כו תמוז.....	שטו
יום כו אלול.....	שעד	יום כז אב.....	שמה	יום כז תמוז.....	שטז
יום כז אלול.....	שעה	יום כח אב.....	שמו	יום כח תמוז.....	שיז
יום כח אלול.....	שעו	יום כט אב.....	שמוז	יום כט תמוז.....	שיח
יום כט אלול.....	שעז	יום ל אב.....	שמח	יום א תמוז.....	שיט

וְהָאֵתְמֵר בְּרֹזָא דְאַתְנוּן דְּאוּרִייתָא. ב',
דְּאוּרִייתָא שְׂרַאת בְּהָ, וְהָא אוּקְמוּהָ ב'
בְּרָא וְדָאי בְּחִילָא עֲלָאָה, בְּתַקִּיפוּ דְרֹזָא דְּאִינוּן
אַתְנוּן. ב' נוֹקְבָא, א' דְּכוּרָא. כְּמָה דְב' בְּרָא,
הַכִּי נָמִי א', אִפִּיק אַתְנוּן, כְּלָלָא דְעֶשְׂרִין וַתְרִין
אַתְנוּן.

ה' - זוּוּגָא חָדָא בְּשָׁמַיִם, לְמִיּהִב לִיהַ חַיִּין,
וְלֹא־שְׂרָאָה לִיהַ. ו', הָאֲרָץ, לְמִיּהִב לָהּ
מְזוּנָא, וְלֹא־תִקְנָא לָהּ סְפוּקָא דְאַתְחַזִּי לָהּ.
וְרֹזָא דָא בְּרָאשִׁית וְגו', עַד הַשָּׁמַיִם וְאֵת
הָאֲרָץ. ו' וְאֵת, כְּלָלָא דְעֶשְׂרִין וַתְרִין אַתְנוּן,
וּמְתַזֵּן אֲרַעָא, וְאַרְעָא כְּלִיל לֹזֵן לְגוּוּהַ כְּמָה
דְּאַתְ אָמֵר, (קִהֲלַת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל
הַיָּם, וְהִינֵנוּ רֹזָא, וְאֵת הָאֲרָץ, דְּכַנְיֵשׁ לְכֹלָא
בְּגוּוּהַ, וְקַבִּילַת לֹזֵן. הָאֲרָץ נִטְלַת ו', וְקַבִּילַת
לֹזֵן לֹא־תִזְנָא.

וְרֹזָא דָא, מְשַׁכְּנָא לָא אַתְקֵן אָלָא עַל יְדָא
דְּמֹשֶׁה, בְּגִין דְּמַהֲהוּא סְטֵרָא, אַתְעַר
דְּרַגָּא אַחְרָא עֲלָאָה, לְקִיּוּמָא לִיהַ, לְמַהוּי
קִיּוּמָא דְכֹלָא. וְרֹזָא דָא, וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת
הַמִּשְׁפָּן, קִיּוּמָא דִּילִיָּה הָוָה, בְּאִינוּן אַתְנוּן
דְּאַתְבְּרִיאוּ בְּהוּ שְׁמִיָא וְאַרְעָא.

וּבְגִין כֶּף, כָּל עֵבֵידָאן דְּמִשְׁכְּנָא, הָוָה בְּצִלְאֵל
עֵבֵיד לֹזֵן, בְּרֹזָא דְגִלּוּפָא (דְּצִרוּפָא) דְּאַתְנוּן,
דְּאַתְבְּרִיאוּ בְּהוּן שְׁמִיָא וְאַרְעָא. וְעַל דָא אִקְרִי
בְּצִלְאֵל, בְּגִין דְּהָוָה יָדַע בְּצִלְאֵל, גִּלּוּפָא (צִרוּפָא)
דְּאַתְנוּן, דְּאַתְבְּרִיאוּ בְּהוּ שְׁמִיָא וְאַרְעָא. וְאִי
לָא דְּהָוָה יָדַע לָהּ בְּצִלְאֵל, לָא הָוָה יָכִיל
לְמַעַבַּד אִיהוּ אִינוּן עֵבֵידָאן דְּמִשְׁכְּנָא. מָאִי
טַעֲמָא. אָלָא, כְּמָה דְּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה, לָא הָוָה
וְלָא אַתְקִינוּ כָּל עוּבְדוּי, אָלָא בְּהַהוּא רֹזָא
דְּאִינוּן אַתְנוּן, אוּף הָכָא מְשַׁכְּנָא דְלִתְמָא, לָא
הָוָה וְלָא אַתְתְּקֵן, אָלָא כְּרִזִּין דְּאִינוּן אַתְנוּן.

ה' - זוּוּגָא חָדָא בְּשָׁמַיִם, לְמִיּהִב לִיהַ חַיִּין,
וְלֹא־שְׂרָאָה לִיהַ. ו', הָאֲרָץ, לְמִיּהִב לָהּ
מְזוּנָא, וְלֹא־תִקְנָא לָהּ סְפוּקָא דְאַתְחַזִּי לָהּ.
וְרֹזָא דָא בְּרָאשִׁית וְגו', עַד הַשָּׁמַיִם וְאֵת
הָאֲרָץ. ו' וְאֵת, כְּלָלָא דְעֶשְׂרִין וַתְרִין אַתְנוּן,
וּמְתַזֵּן אֲרַעָא, וְאַרְעָא כְּלִיל לֹזֵן לְגוּוּהַ כְּמָה
דְּאַתְ אָמֵר, (קִהֲלַת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל
הַיָּם, וְהִינֵנוּ רֹזָא, וְאֵת הָאֲרָץ, דְּכַנְיֵשׁ לְכֹלָא
בְּגוּוּהַ, וְקַבִּילַת לֹזֵן. הָאֲרָץ נִטְלַת ו', וְקַבִּילַת
לֹזֵן לֹא־תִזְנָא.

וְרֹזָא דָא, מְשַׁכְּנָא לָא אַתְקֵן אָלָא עַל יְדָא
דְּמֹשֶׁה, בְּגִין דְּמַהֲהוּא סְטֵרָא, אַתְעַר
דְּרַגָּא אַחְרָא עֲלָאָה, לְקִיּוּמָא לִיהַ, לְמַהוּי
קִיּוּמָא דְכֹלָא. וְרֹזָא דָא, וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת
הַמִּשְׁפָּן, קִיּוּמָא דִּילִיָּה הָוָה, בְּאִינוּן אַתְנוּן
דְּאַתְבְּרִיאוּ בְּהוּ שְׁמִיָא וְאַרְעָא.

וּבְגִין כֶּף, כָּל עֵבֵידָאן דְּמִשְׁכְּנָא, הָוָה בְּצִלְאֵל
עֵבֵיד לֹזֵן, בְּרֹזָא דְגִלּוּפָא (דְּצִרוּפָא) דְּאַתְנוּן,
דְּאַתְבְּרִיאוּ בְּהוּן שְׁמִיָא וְאַרְעָא. וְעַל דָא אִקְרִי
בְּצִלְאֵל, בְּגִין דְּהָוָה יָדַע בְּצִלְאֵל, גִּלּוּפָא (צִרוּפָא)
דְּאַתְנוּן, דְּאַתְבְּרִיאוּ בְּהוּ שְׁמִיָא וְאַרְעָא. וְאִי
לָא דְּהָוָה יָדַע לָהּ בְּצִלְאֵל, לָא הָוָה יָכִיל
לְמַעַבַּד אִיהוּ אִינוּן עֵבֵידָאן דְּמִשְׁכְּנָא. מָאִי
טַעֲמָא. אָלָא, כְּמָה דְּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה, לָא הָוָה
וְלָא אַתְקִינוּ כָּל עוּבְדוּי, אָלָא בְּהַהוּא רֹזָא
דְּאִינוּן אַתְנוּן, אוּף הָכָא מְשַׁכְּנָא דְלִתְמָא, לָא
הָוָה וְלָא אַתְתְּקֵן, אָלָא כְּרִזִּין דְּאִינוּן אַתְנוּן.

בצִלְאֵל הוּה מְצַרְף אֵינּוֹן אֲתוֹן, וּבְרֹזָא דְכָל
צְרוּפָא וְצְרוּפָא הוּה עֶבִיד אוּמְנוּתָא.
וְכָל עֶבִידָא וְעֶבִידָא דְמִשְׁפָּנָא, בְּכָל צְרוּפָא
הוּה עֶבִיד חַד אוּמְנֵי, וְכָל מַה דְאַתְחִזִּי לֵיהּ.
וְכֵן בְּכָל עֶבִידָאן דְמִשְׁפָּנָא, וְכָל אֵינּוֹן שׁוּיפִין
וְתַקּוּינִין דְמִשְׁפָּנָא, כִּלְאֵ הוּה בְּצְרוּפָא דְאַתּוֹן
דְשָׂמָא קְדִישָׂא.

בצִלְאֵל הוּה מְצַרְף אוּתָן אוּתִיתוֹת,
וּבְסוּד כָּל צְרוּף וְצְרוּף הוּה עוֹשֶׂה
אֲמְנוֹת. וְכָל מַעֲשֶׂה וּמַעֲשֶׂה שֶׁל
הַמְשָׁכֵן, בְּכָל צְרוּף הוּה עוֹשֶׂה
אֲמְנוֹת אַחַת, וְכָל מַה שְׂרָאוּי לֵהּ.
וְכֵן בְּכָל מַעֲשֵׂי הַמְשָׁכֵן וְכָל אוֹתָם
הַפְּרָקִים וְהַתְּקוּינִים שֶׁל הַמְשָׁכֵן,
הַכֹּל הוּה בְּצְרוּף אוּתִיתוֹת הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ.

וְכַר אַתָּא לְאַקְמָא לֵיהּ, לֹא הוּה יְכִיל לְמִיקָם
לֵיהּ. מָאי טַעמָא. בְּגִין דְרַעוּתָא דְסָלִיק
עַל אֵינּוֹן אֲתוֹן, לֹא אַתְמַסֵּר אֱלָא לְמִשָּׂה
בְּלַחֲדוּדֵי, וְאִיהוּ הוּה יָדַע הוּהוּא רַעוּתָא דְסָלִיק
לְאֵינּוֹן אֲתוֹן, וְעַל דָּא (דף רל"ה ע"א) אַתְתָּם
מִשְׁפָּנָא עַל יְדֵיהּ, דְכְּתִיב וַיִּקָּם מִשָּׂה. וַיִּתֵּן
מִשָּׂה. וַיִּשֶׂם מִשָּׂה. וּבְצִלְאֵל לֹא הוּה יָדַע, וְלֹא
הוּה יְכִיל לְמִיקָם לֵיהּ.

וּבְשָׂבָא לְהַקִּימוֹ, לֹא יְכֹל הוּה
לְהַקִּימוֹ. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שְׁהֲרִצוֹן שְׁעוּלָה עַל אוּתָן
הָאוּתִיתוֹת לֹא נִמְסַר אֱלָא לְמִשָּׂה
לְבַדּוֹ, וְהוּא הוּה יוֹדֵעַ אוֹתוֹ הַרְצוֹן
שְׁעוּלָה לְאוּתָן אוּתִיתוֹת, וְעַל כֵּן
הוּקַם הַמְשָׁכֵן עַל יְדוֹ, שְׁכַתוֹב
וַיִּקָּם מִשָּׂה. וַיִּתֵּן מִשָּׂה. וַיִּשֶׂם
מִשָּׂה. וּבְצִלְאֵל לֹא הוּה יוֹדֵעַ, וְלֹא
יְכֹל הוּה לְהַעֲמִידוֹ.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק אַבְתְּרִיה וְאָמַר,
(תהלים כא) ה' בְּעֶזְרִי יִשְׁמַח מִלְּךָ
וּבִישׁוּעָתֶךָ מַה יִּגְדֵל מְאֹד תַּאֲוֹת
לְבוֹ וְגו', חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּךָ וְגו'.
אֵת הַשִּׁירָה הַזֶּה לֹא אָמַר דְּוָד אֱלָא
עַל תְּשׁוּבַתְהָ שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁמֵּחַ אוֹתָהּ
בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה שְׁנוֹקְרָאת עוֹ,
שְׁכַתוֹב (שם כט) ה' עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן
וְגו'. יִשְׁמַח מִלְּךָ - זֶה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא (וְ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל) שְׁנוֹקְרָא
מִלְּךָ, שְׁכַתוֹב (דברים לג) וַיְהִי
בִישְׁרוֹן מִלְּךָ.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק אַבְתְּרִיה וְאָמַר, (תהלים כא) יי'
בְּעֶזְרִי יִשְׁמַח מִלְּךָ וּבִישׁוּעָתֶךָ מַה יִּגְדֵל
מְאֹד תַּאֲוֹת לְבוֹ וְגו', חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּךָ וְגו',
שִׁירָתָא דָּא לֹא אָמַר לֵהּ דְּוָד, אֱלָא עַל
תּוֹשְׁבַתְהָ דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
חֲדֵי לֵהּ בְּחִידוֹ דְאוּרִייתָא, דְאַקְרִי עוֹ, דְכְּתִיב,
(תהלים כט) יי' עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן וְגו'. יִשְׁמַח מִלְּךָ : דָּא
קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ד"א דא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל) דְאַתְקָרִי מִלְּךָ,
דְכְּתִיב, (דברים לג) וַיְהִי בִישְׁרוֹן מִלְּךָ.

וּבִישׁוּעָתֶךָ מַה יִּגְדֵל מְאֹד - זו
יְשׁוּעַת הַיָּמִין, כְּמוֹ שְׁנָאֲמַר (תהלים
ס) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי וְתוֹשַׁע
לוֹ יְמִינִי. (דבר אחר) מַה יִּגְדֵל מְאֹד,
י' תִּירָה, וְזֶהוּ סוּד בְּרִית הַקְּדוֹשׁ,
שֶׁהוּא שְׂמַחַת הַכֹּל (שְׁלֵחַ), וְהַכֹּל
נִאֲמַר עַל הַמִּלְּךָ הַזֶּה.

וּבִישׁוּעָתֶךָ מַה יִּגְדֵל מְאֹד, דָּא יְשׁוּעָה דִּימִינָא,
כְּמַה דְאַתָּ אָמַר (תהלים ס) הוֹשִׁיעָה
יְמִינֶךָ וְעַנְיִי וְתוֹשַׁע לוֹ יְמִינִי. (דבר אחר) מַה יִּגְדֵל
מְאֹד, י' תִּירָה, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְבְּרִית קְדִישָׁא
קְדִישָׁא, דְאִיהוּ חֲדוּה דְכֻלָּא (דילת), וְכֻלָּא עַל
הַאי מִלְּךָ אַתְמַר.

חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לוֹ אַרְךָ
יָמִים עוֹלָם וְעַד. מִכָּאן לְמַדְנֵי
שֶׁלְדוּד הַמִּלְּךָ לֹא הָיוּ חַיִּים כָּלֵל,
פְּרַט לְזֶה שְׂאֵדָם הָרֵאשׁוֹן נִתֵּן לוֹ
מִשְׁלוֹ. וְהָרֵי בְּאוּרֵיקָה, שְׁרַדְד הַמִּלְּךָ

חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לוֹ אַרְךָ יָמִים עוֹלָם
וְעַד. מִהֶכָּא אוּלִיפְנָא, דְדוּד מִלְּכָא לֹא
הוּוּ לֵיה חַיִּים כָּלֵל, בַּר דְּאָדָם קְדֻמָּאָה יְהִב

לִיה מְדִילִיה. וְהָא אוֹקְמוּהּ, דְדוֹד מְלֻכָא
אֲתֻקִּים שְׁבַעִין שְׁנִין. וְאִינוּן שְׁבַעִין שְׁנִין יְהִיב
לִיה קִדְשָא בְרִיף הוּא מְאִינוּן שְׁנִין דְאָדָם
קִדְמָאָה, וּבְהוּ אֲתֻקִּים, וְאֲתִיְהִיב לִיה אוֹרִיכוּ
דְיוֹמִין בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי, וְעַל דָּא
חַיִּים שְׂאֵל מִמָּךְ נִתְתָּה לִי.

הַתְקִים שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאוֹתָן
שְׁבַעִים שָׁנִים נָתַן לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מֵאוֹתָן שָׁנִים שֶׁל אָדָם
הַרְאִשׁוֹן, וּבִקְהֵן הוּא הַתְקִים,
וְנִתְּנָה לוֹ אֲרִיכוֹת יָמִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל זֶה - חַיִּים
שְׂאֵל מִמָּךְ נִתְתָּה לִי.

גְדוֹר פְּכוּדוֹ, בְּגִין דְאִיהוּ גְדוֹל, דְכְתִיב, (תהלים
קמז) גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב כַּח. וְדַאי אֲקָרִי
גְדוֹל, וְרִזָּא דָא, (בראשית א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי
הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, גְּדוֹלִים הוּוּ וְדַאי. וְעַם כָּל
דָּא, אִיהוּ אֲקָרִי גְדוֹל, כְּמָה דְאֲתַמַּר גְּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח. וְקוּדְשָא בְרִיף הוּא לֹא אֲקָרִי
גְדוֹל, אֶלָּא בְּהַאי, דְכְתִיב, (תהלים מח) גְּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קִדְשׁוֹ. כְּמָה
אִיהוּ גְדוֹל, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קִדְשׁוֹ.

גְדוֹר פְּכוּדוֹ, מִשׁוּם שֶׁהוּא גְדוֹל,
שְׁכַתוּב (שם קמז) גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
כַּח. וְדַאי נִקְרָא גְדוֹל, וְסוּד זֶה -
(בראשית א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי
הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים. גְדוֹלִים הָיוּ
וְדַאי. וְעַם כָּל זֶה הוּא נִקְרָא גְדוֹל,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
כַּח. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִקְרָא
גְדוֹל אֶלָּא בְּזֶה, שְׁכַתוּב (תהלים מח)
גְדוֹל ה' וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הַר קִדְשׁוֹ. כְּמָה הוּא גְדוֹל? בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הַר קִדְשׁוֹ.

כִּי תִשִּׁיתָהוּ בְרִכּוֹת לְעַד. (תהלים כא) כִּי תִשִּׁיתָהוּ
בְרִכּוֹת, בְּגִין דְּהַאי אִיהוּ בְרִכְתָּא דְכָל
עֲלָמָא, וְכָל בְּרִכְאָן דְכָל עֲלָמָא מְהֻכָּא נִפְקִי,
וְדָא אִיהוּ בְרִכָּה. וְרִזָּא דָא, (בראשית יב) וְהָיָה
בְרִכָּה. דְּהָא הֵכָּא שְׂרִיאָן כָּל בְּרִכְאָן דְלַעֲלִיא,
וּמְהֻכָּא נִפְקִי לְכָל עֲלָמָא, וְעַל דָּא אֲקָרִי בְרִכָּה.
תְּחִדְהוּ בְּשִׁמְחָה, כְּתִיב הֵכָּא תְּחִדְהוּ בְּשִׁמְחָה,
וּכְתִיב הָתָם (שמות יח) וַיִּחַד יִתְרוֹ, בְּגִין
דְּזֻמִּין קִדְשָא בְרִיף הוּא לְאֶקְמָא לָהּ לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל מִעַפְרָא, וְלֵאֲתַקְפָּא בַּהּ בְּרִזָּא דִימִינָא,
וְלִחְדַּתוֹתֵי לָהּ חֲדַתוֹתָא דְסִיְהֵרָא בְּשִׁמְשָׁא.

כִּי תִשִּׁיתָהוּ בְרִכּוֹת לְעַד. (תהלים כא).
כִּי תִשִּׁיתָהוּ בְרִכּוֹת, מִשׁוּם שֶׁזֹּהוּ
בְרִכַּת כָּל הָעוֹלָם, וְכָל הַבְּרִכּוֹת
שֶׁל כָּל הָעוֹלָם מִכָּאן יוֹצְאוֹת,
וְזֹהוּ בְרִכָּה. וְסוּד זֶה - וְהָיָה
בְרִכָּה. שְׁהָרִי כָּאן שׁוֹרוֹת כָּל
הַבְּרִכּוֹת שֶׁלְמַעְלָה וּמִכָּאן יוֹצְאוֹת
לְכָל הָעוֹלָם, וְלִכְּן נִקְרָאת בְרִכָּה.
תְּחִדְהוּ בְּשִׁמְחָה. כְּתוּב כָּאן
תְּחִדְהוּ בְּשִׁמְחָה, וְכְתוּב שָׁם (שמות
יח) וַיִּחַד יִתְרוֹ, מִשׁוּם שֶׁעֲתִיד
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִקְיָם אֶת
כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל מִן הָעַפְרָא וְלִחְדוֹתִיק
בַּהּ בְּסוּד הַיָּמִין, וְלִחְדַּשׁ אוֹתָהּ
חֲדוּשׁ הַלְבָנָה בְּשִׁמְשׁ.

כְּתִיב תְּחִדְהוּ בְּשִׁמְחָה אֶת פְּנִיךָ, אֶת פְּנִיךָ,
לְמַהוּי קִמְךָ, וְלְמַהוּי בְּחִידוֹ לְקַבֵּל
אֲנַפְךָ, בְּהֵוּא שְׁלִימוֹ דְתִשְׁתַּלִּים בְּהֵוּא
זְמַנָּא. דְּהָא בְּזֻמְנָא דְאֲתַחֲרַב בִּי מִקְדְּשָׁא,
אֲתַרְקִינַת מִכָּל מַה דְאֲתַמְלִינָא. כְּמָה דְאֲתַתְּ אָמַר
(ירמיה טו) אֲמַלְלָה יוֹלְדֵת הַשְּׁבַעָה. וּכְתִיב (יחזקאל כו)
אֲמַלְלָה הַחֲרָבָה. (כאן חסר).

כְּתוּב תְּחִדְהוּ בְּשִׁמְחָה אֶת פְּנִיךָ.
אֶת פְּנִיךָ - לְהִיּוֹת לְפִנֶּיךָ וְלִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה כְּנִגְדַּת פְּנִיךָ בְּאוֹתָהּ
שְׁלֵמוֹת שֶׁתִּשְׁתַּלֵּם בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן,
שְׁהָרִי בְּזֻמַּן שֶׁנֶּחֱרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
הַתְרוּקְנָה מִכָּל מַה שֶׁהִתְמַלְאָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה טו) אֲמַלְלָה יוֹלְדֵת
הַשְּׁבַעָה. וְכְתוּב (יחזקאל כו) אֲמַלְלָה
הַחֲרָבָה.

הא חזי, בההוא זמנא דאוקים משה ית משפנא, אסתפל בכל אינון עבידאן, דהוו פדקא יאות, וכדין אוקים ליה. וכל אינון עבידאן דהוו ביה במשפנא, כל חד וחד אייתיאו ליה למשה. ורזא דא (תהלים מה) בתולות אחריה רעותיה מובאות לך. מובאות לך דכתיב. (שמות לט) ויביאו את המשפן אל משה.

בא וראה, באותו זמן שהקים משה את המשפן, הסתפל בכל אותן העבודות שהיו פראוי, ואז הקים אותו. וכל אותן העבודות שהיו בו במשפן, את כל אחת ואחת הביאו למשה. וסוד זה - (תהלים מה) בתולות אחריה רעותיה מובאות לך. מובאות לך, שכתוב ויביאו את המשפן אל משה.

תוספתא

השלמה מההשמטות (סימן ה)

פקודא לאקרבא קרבנא דאיהו דתותא דסיהרא בכל ירחא וירחא, ובחדותי דילה למקרב חביבותא עילא ותתא, ולאעברא זוהמא מבי מקדשא וקרנא דראש חדש סליק לעילא. בגין לאמשכא נהירו דאנפין ממקורא דלעילא, לתתא. דדא איצטריף בגין מיעוטא וזעירו דסיהרא, וההוא שעיר דראש חדש אעבר זוהמא וסליק ליה דלא חפי לסיהרא. וכדין אנגיד נגידן לגבה מעילא לתתא ואתנהרת סיהרא כדקא יאות. בגין דשעיר מפני זוהמא תדיר ממקדשא, וגרם לאמשכא נהירו מעילא לתתא. וקרנא דא סליק לעילא. ובגין פך פתיב בו (ביה) (במדבר כ"ט) חטאת לה. בגין ההוא זוהמא דחפי לסיהרא, ואיהו רזא דכתיב (בראשית ד') לפתח חטאת רובץ.

השלמה מההשמטות (סימן ה)

מצוה להקריב קרבן, שהוא התחדשות של הלבנה בכל חודש וחודש, ובהתחדשות שלה לקרב האהבה למעלה ולמטה ולהעביר הזהמא מבית המקדש, וקרנן של ראש חדש עולה למעלה כדי להמשיך הארת הפנים ממקור העליון למטה, שנה נצרך משום מעוט והקטנת הלבנה, והשעיר ההוא של ראש חדש העביר זהמא והרחיק אותו שלא יכסה את הלבנה, ואז המשיך המשכיות אצלה ממעלה למטה ומאירה הלבנה כמו שנאה. מפני שהשעיר מפנה הזהמא תמיד מהמקדש, וגורם להמשיך האור מלמעלה למטה, וקרנן זה עולה למעלה, ומפני כן פתיב בו (במדבר כט) חטאת לה, משום הזהמא ההיא שמכסה את הלבנה, והוא סוד שפתיב (בראשית ד) לפתח חטאת רובץ.

ואם תאמר, מדוע פתיב חטאת לה - אלא ודאי השעיר ההוא מעביר החטאת ההיא וגורם להמשיך האור ממעלה. וזהו ושעיר עזים אחד לחטאת לה. לחטאת - להעביר לו מן המקדש. לה - להמשיך האור מלמעלה. שפאשר החטאת מעברת, אותו אור ושמחה יורד ממעלה למטה. ועל זה עולה קרבן זה למעלה וקרנן זה נקרא כפרה, לפנות

ואי תימא אמאי כתיב חטאת ליי, אלא ודאי ההוא שעיר מעברא ההוא חטאת, וגרם לאמשכא נהירו מעילא. ודא איהו ושעיר עזים אחד לחטאת, ליי. לחטאת, לאעברא ליה מן מקדשא. ליי, לאמשכא נהירו מעילא. דכד חטאת אתעבר, ההוא נהירו וחדוה נחית מעילא לתתא. ועל דא סליק קרבנא דא לעילא וקרנא דא אקרי כפרה, לפנאה

מִקְדָּשָׁא וּלְאַעֲבָרָא זֹהֶמָא: (עד כאן מההשקמות).
 אִמְאִי וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן. בְּגִין דְּהָא בַּהֵיּא
 שְׁעָתָא, הָוּה זְווגָא דְּמִשָּׁה לְאַזְדְּרוּגָא,
 וְעַל דָּא וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן אֶל מִשָּׁה, כְּמָה
 דְּאִיִּיתִי כְּלָה לְבִי חֲתָן. בְּגִין דְּהָא בְּקַדְמִיתָא
 אֲצִטְרִיף לְאַעְלָא לְכַלָּה לְגַבֵּי חֲתָן, כְּמָה דְּאִתָּא
 אָמַר (דברים כב) אֶת בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה.
 וַיִּלְבָּתַר אִיהוּ יִיתִי לְגַבְיָהּ, דְּכַתִּיב וַיָּבֵא אֶלֶיָּהּ.
 וְכַתִּיב (במדבר יז) וַיָּבֵא מִשָּׁה אֶל אֹהֶל הָעֵדוּת.

הַמִּקְדָּשׁ וְלַהֲעֵבִיר הַזֶּה־מָא:
 דְּמָה וַיְבִיאוּ אֶל הַמִּשְׁפָּן? מִשּׁוּם
 שְׁהֵרִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הִיָּה הַזְּווגָא שֶׁל
 מִשָּׁה לְהַזְדוּגָא, וְעַל זֶה וַיְבִיאוּ אֶת
 הַמִּשְׁפָּן אֶל מִשָּׁה, כְּמוֹ שְׁמִבְיָאִים
 כְּלָה לְבִית הַחֲתָן. מִשּׁוּם
 שְׁבִרְאִשׁוּנָה צְרִיף לְהַכְנִיס אֶת
 הַכְּלָה לְחֲתָן, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (דברים
 כב) אֶת בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה
 לְאִשָּׁה. וְאַחַר כֵּן הוּא יָבֵא אֶלֶיָּהּ,
 שְׁכַתּוּב (בראשית ז) וַיָּבֵא אֶלֶיָּהּ.
 וְכַתּוּב (במדבר יז) וַיָּבֵא מִשָּׁה אֶל
 אֹהֶל הָעֵדוּת.

וְהָכָא מַה כְּתִיב, וְלֹא יִכַּל מִשָּׁה לְבֵא אֶל אֹהֶל
 מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וְגו'. מָאִי
 טַעְמָא. בְּגִין דְּהוּת אִיהִי מִפְּתַקְנָא, כְּהִיא
 אִתְתָּא דְּאִתְתַּקְנַת וְאִתְקַשְׁטַת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ,
 וּבַהֵיּא שְׁעָתָא דְּאִיהִי קָא מִתְקַשְׁטַת, לֹא
 אִתְחַזִּי לְבַעֲלָהּ לְאַעְלָא לְגַבְיָהּ. וְעַל דָּא וְלֹא
 יִכַּל מִשָּׁה לְבֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו
 הָעֲנָן בְּגִין כֵּן וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן אֶל מִשָּׁה.
 עוֹד מַה כְּתִיב וַיִּרְא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה
 וְגו'. (דף רל"ה ע"ב).

וְכָאן מַה כְּתוּב? וְלֹא יִכַּל מִשָּׁה
 לְבֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו
 הָעֲנָן וְגו'. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
 שְׁהִיא הִיָּתָה מִתְתַּקְנַת, כְּאִשָּׁה הִיא
 שְׁמִתְתַּקְנַת וּמִתְקַשְׁטַת לְבַעֲלָהּ,
 וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁהִיא מִתְקַשְׁטַת,
 לֹא רָאִי לְבַעֲלָהּ לְהַכְנִס אֶלֶיָּהּ.
 וְעַל כֵּן, וְלֹא יִכַּל מִשָּׁה לְבֵא אֶל
 אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן.
 מִשּׁוּם כֵּן, וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן אֶל
 מִשָּׁה. עוֹד מַה כְּתוּב? וַיִּרְא מִשָּׁה
 אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְגו'.

הָא חֲזִי, בְּכָל עֵבִידָן דְּמִשְׁפָּנָא, בְּכַלְהוּ הָוּה
 גְּוונָא דְּתַכְלָא. בְּגִין דְּתַכְלָא אִיהוּ גְּוונָא
 לְאַתְעֵטְרָא בְּרִזָּא דְּכָל גְּוונִין. מַה כְּתִיב וַיַּעֲשׂוּ
 אֶת צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ וְגו', וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל
 תְּכֵלֶת וְגו', וְהָא אוּקְמוּהּ, בְּרִזָּא דְּכַתִּיב, (שמות
 כח) וַעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתִיחַתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי
 חוֹתָם קֹדֶשׁ לַה'. וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי
 חוֹתָם קֹדֶשׁ לַה'.

בֵּא וַיְרָא, בְּכָל הַמַּעֲשִׂים שֶׁל
 הַמִּשְׁפָּן, בְּכֻלָּם הִיָּה גְּוֹן שֶׁל תְּכֵלֶת,
 מִשּׁוּם שֶׁתְּכֵלֶת הוּא גְּוֹן לְהַתְעַטֵּר
 בְּסוּד כָּל הַגְּוֹנִים. מַה כְּתוּב?
 וַיַּעֲשׂוּ אֶת צִיץ גְּוֹן הַקֹּדֶשׁ וְגו',
 וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת וְגו', וְהִרִי
 פְּרִשׁוּהָ בְּסוּד הַכְּתוּב, (שמות כח)
 וַעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתִיחַתָּ
 עָלָיו פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַה'.
 וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתָם
 קֹדֶשׁ לַה'.

תוספתא

בְּרִזֵּין עֵילְאִין. טַסְקוּרִי קְמִיטִין שְׁכִיחִין אֶלֶין
 סְלָקִין וְנַחֲתִין וְאֶלֶין קְיִימִין בְּקִיּוּמֵיהוּ
 גְּלַגְלִין דְּסַחְרָאן הִוּוּ קְיִימָן מַה־הוּא זְמַנָּא
 דְּעַפְרָא אֲתַכְפְּנִישׁ. אִינוּן גְּלַגְלִין סַחְרִין עֲלִמָּא
 בְּסַחְרָנוּתָא.

בְּסוּדוֹת הָעֵלְיוֹנִים. צוּרוֹת
 קְמוּטוֹת נִמְצְאוּת, אֱלוּ עוֹלוֹת
 וַיִּזְרְדוּת וְאֱלוּ עוֹמְדוֹת עַל קְיִימָן.
 גְּלַגְלִים הַסּוֹכְבִים הִיוּ קְיִימִים
 מֵאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַעֲפָר הִתְכַּסָּה. אֱלוּ
 הַגְּלַגְלִים סוֹכְבִים הָעוֹלָם בְּסוֹכְבִּי.

בסבוב שסובבים המדבריות, שליטת הקליטה בתוכם. גלגל אחד יש בתוכם. הגלגל הזה סובב ולא סובב, עומד בשנים עשר אֵלף עולמות ונמצא ביניהם, עולה ויורד בתוכם.

תחת אותו גלגל עומד עמוד אחד שנעוץ עד לתהום הגדולה, ובו מתגלגלים אבנים בתוף התהומות, הם עולים ויורדים. ואותו עמוד עומד עליהם, נוסע ולא נוסע, נעוץ מלמעלה למטה, סובבים מאתים ועשרים גלגלים אחרים סביב אותו העמוד.

אותו גלגל אחר שעליו שעומד בשנים עשר אֵלף עולמות, הוא סובב לתוף המשכן, סובב ולא סובב. אותו משכן עומד על שנים עשר אֵלף עולמות, ובו עומד אותו כרוז שקורא: השמרו מהגלגל שסובב.

מי שהוא בעל עינים בהשכל, ידע ויתבונן בחכמת רבונו, וידע שאותם דברים עליונים שמתחת רבונו עומדים שם, שהם טמונים בתוף המשכן הקדוש. אשריהם בעולם הזה ואשריהם בעולם הבא. עליהם כתוב, (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבכם. (שם סה) אשרי תבחר ותקרב ישפן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך.

(ע"כ תוספתא)

בסוד המשכן עומדים סודות עליונים בסוד השם הקדוש (העליון) אֵדנ"י, זהו סוד המשכן, כמו הסוד העליון, סוד הארון, כפתיב (יהושע א) הנה ארון הברית אֵדון כל הארץ. אֵדון כל הארץ - זהו הסוד הקדוש של השם של אֵל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. וזהו כמו שהסוד של השם הקדוש העליון יד"ד. והאותיות הללו כמו הללו.

סחרנותא דסחרין מדברין, טיפסרא דקולטא בגווייהו. חד גלגלא אית בגווייהו, האי גלגלא סחרא ולא סחרא. קיימא בתריסר אלפי עלמין. בינייהו שכיח, סליק ונטיל בגווייהו.

תחת ההוא גלגלא, קיימא חד עמודא דנעוץ עד תהומא רבא. ביה, מתגלגלאן אבנין גו תהומי, אינון סלקין ונחתין. ההוא עמודא קאים עלייהו, נטיל ולא נטיל, נעוץ מעילא לתתא, סחראן מאתן ועשרין גלגלין אחרנין, סחרינה דההוא עמודא.

ההוא גלגלא אתרא דעליה, דקאים בתריסר אלפי עלמא, איהו סחרא גו משפנא, סחרא ולא סחרא. ההוא משפנא קאים על תריסר אלפי עלמין, ביה קיימא ההוא כרוזא, דקרי אסתמרו מגלגלא דסחרא.

מאן דאיהו מארי דעיינין בסכלתנו, ינדע ויסתפל בחכמתא דמאריה, וינדע דאינון מלין עלאין, דמפתחן דמאריה קיימן תמן, די אינון טמיראן גו משפנא קדישא. זכאין אינון בהאי עלמא, וזכאין אינון בעלמא דאתי, עלייהו כתיב (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבכם. (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרב ישפון חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך. (ע"כ תוספתא).

ברזא דמשפנא קיימן רזין עלאין, ברזא דשמא קדישא (עלאה) אֵדנ"י, האי איהו רזא דמשפנא, פגוונא רזא עלאה, רזא דארונא, כמה דכתיב, (יהושע א) הנה ארון הברית אֵדון כל הארץ. אֵדון כל הארץ, דא הוא רזא קדישא דשמא דאֵל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. ודא הוא כגוונא דרזא דשמא קדישא עלאה יהו"ה. ואתוון אלין כגוונא דאלין.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול הנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפּוֹ וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וּלְקֵץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

עזרי מעגם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

זְהַרֵי הַזֶּהָר

גבו תשעה ספרים נפתחים:

- א. ספר "חבל על כל רגע"
- ב. ספר "נשמות הרשב"י"
- ג. ספר "חיים של זהר"
- ד. ספר "השפעות הרשב"י"
- ה. ספר "רחמי הרשב"י"
- ו. ספר "הזהר וזהר סיני"
- ז. ספר "הקדמות פת הזהר"
- ח. ספר "לקוטי זהר תהלות דוד"
- סדר בראשית
- ט. ספר "גדולי ישראל וזהר"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש טובב"א - תשרי תשע"א לפ"ק